

ת"פ 49556/07/19 - מדינת ישראל נגד עיסא אלגרושי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 49556-07-19 מדינת ישראל נ' אלגרושי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עיסא אלגרושי (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עו"ד משה אלון

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **שוד בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 402(ב) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
ב. **שיבוש מהלכי משפט**, עבירה לפי סעיף 244 בחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28.6.19 בשעה 02:47 בלילה, התקשר הנאשם או אחר שהיה עמו לסדרן תחנת מוניות והזמין מונית לשכונת ג'ואריש ברמלה במטרה לשדוד את נהג המונית ביחד עם האחר. נהג המונית (להלן: "המתלונן") אשר הופנה לביצוע הנסיעה, התקשר לנאשם או לאחר לשם הכוונתו למקום הימצאם. **הנאשם או האחר הכווין את המתלונן לקצה רחוב ללא מוצא, ומשעצר המתלונן את מוניתו, הגיחו הנאשם והאחר לעבר המתלונן כשהם רעולי פנים. האחר הכניס את ידו דרך חלון המונית בצד הנהג, אחז בידו של המתלונן, איים עליו באמצעות סכין גדולה שאחז בידו ודרש ממנו לעצור ולהוציא את כל כספו. במקביל, הנאשם פתח את דלת הנוסע הקדמית, נכנס למונית והתיישב במושב הנוסע הקדמי. הנאשם פתח את תאי האחסון שבמונית, נטל משם כסף והכניסו לכיסיו תוך שהוא זורק ומפזר חפצים ומסמכים. בשלב זה, הנאשם היכה את המתלונן במכת אגרופ שפגעה באוזנו הימנית, המתלונן זעק וניסה לנוס מהמקום בנסיעה, אך הנאשם אחז בידו של המתלונן, עיקם אותה לאחור והיכה אותו בסטירה בפניו. בעוד המתלונן זועק, הנאשם חסם את פיו של המתלונן באמצעות ידו, משך את פניו לאחור ופתח את דלת הנוסע הקדמי. הנאשם תחב את ידיו לתוך כיסי מכנסיו של המתלונן ונטל מהכיסים כסף מזומן וכן את מכשיר הקשר. לאחר שהמתלונן זעק לעבר הנאשם והאחר**

שייקחו את כל הכסף וכי לא נותר לו דבר, יצא הנאשם מהמונית וברח מהמקום בריצה עם כספו של המתלונן בסך של 2,300 ₪ ומכשיר הקשר שנטל מהמתלונן ומיד לאחר מכן נמלט גם האחר. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות בדמות סימני אודם על לחיו הימנית, על אזנו ועל צווארו וכתוצאה ממעשי האחר, נגרם למתלונן חתך בידו השמאלית.

על פי האמור באישום השני, בעקבות המתואר, הנאשם נעצר והובא לחקירה בתחנת משטרה. החוקר הבחין שהנאשם לובש חולצה שמוטבע עליה הדפס עם הכיתוב: "REPLY", וידע שבמהלך השוד המתואר, השודד עטה על פניו כיסוי פנים מבד שעליו היה מוטבע הדפס שאת חלקו ניתן היה לזהות כחלק מהכיתוב המתואר. לאור זאת, החוקר צילם את הנאשם עם החולצה על פניו וחקר אותו תוך שהטיח בו את החשד הנ"ל. בסיום החקירה, החוקר הוביל את הנאשם לתא המעצר, וביקש מהכלאי שייקח מהנאשם את החולצה לאחר שמשפחת הנאשם תביא לו בגדים להחלפה. לאחר שהחוקר עזב את המקום, הנאשם נכנס לשירותים בתא, קרע את החולצה והשמיד את מרביתה כך שכל החלק הקדמי עם הכיתוב הושמד, והנאשם הכניס את הקרעים לניקוז השירותים.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. בנוסף הוסכם שיתקבל תסקיר נפגע עבירה ושהמאשימה תגביל את עתירתה לעונש של 30 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן, וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 19, רווק שטרם מעצרו התגורר בבית הוריו ועבד באופן מזדמן במפעל שבבעלות משפחתו בתחום הרכב. הנאשם נשר ממערכת החינוך לאחר 11 שנות לימוד, כדי לסייע בפרנסת משפחתו ומאותה התקופה חלה הדרדרות במצבו, כשהוא חבר לחברה שולית והחל בשתיית אלכוהול. הנאשם שלל בעיית התמכרות לחומרים פסיכו-אקטיביים כשהוא שיתף באופן מצומצם אודות חייו האישיים. הנאשם נעדר עבר פלילי. בהתייחסותו לעבירות שבהן הורשע, הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו ומסר שלפני ביצוע העבירה שתה אלכוהול. מסר שברקע לעבירה, רצונו להשיג כסף מהיר וזמין, כשהתקשה להתייחס לתכנון העבירה. הנאשם הכחיש שתקף פיזית את המתלונן, כמתואר בכתב האישום המתוקן, והתקשה לקחת אחריות גם על המיוחס לו באישום השני. בנוסף הנאשם התקשה להביע צער ואמפתיה כלפי המתלונן, כשהוא היה ממוקד במחירים שאותם משלם בשל ביצוע העבירות. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבחור צעיר, בעל קווי אישיות ילדותיים, ללא בשלות רגשית הנוטה להתנהגות אימפולסיבית ומקיים קשרים שוליים. גדל ברקע משפחתי מורכב הכולל תפקוד הורי בעייתי וגורמי תמיכה חלשים, אשר הקשו על יכולתו של הנאשם לפתח כלים מקדמים לתפקוד, והוא פיתח דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים. דפוסי אלה, לצד גבולות פנימיים חלשים, נטייתו לפעול לסיפוק צרכיו המידיים, קשייו בוויסות, והימנעותו מהתמודדות נורמטיבית עם קשייו, הם העומדים בבסיס התנהגותו העבירות, כשהוא מקשה לבחון את חלקיו המכשילים ולקחת אחריות על ביצוע העבירות. הערכת הסיכון שערך שירות המבחן הצביעה על רמת סיכון בינונית לביצוע עבירות אלימות בעתיד וכי חומרתה צפויה להיות ברמה בינונית. כגורמי סיכון לעבריינות מנה שירות המבחן את חומרת העבירות בהן הורשע, דפוסי האלימים, אי לקיחת אחריות על מעשיו, תפיסתו הקורבנית, היעדר אמפתיה לנפגע העבירה וקשייו במתן אמון ובשיתוף. כגורמי סיכון לשיקום מנה שירות המבחן את גילו הצעיר, היותו עצור לראשונה וההתרשמות שלהליך המשפטי אפקט מרתיע עבורו. במכלול הנתונים, שירות המבחן התרשם שקיים סיכון להמשך התנהגות שולית כשהנאשם זקוק לגבול חיצוני ברור, ומכאן שנמנע מהמלצה טיפולית-שיקומית בעניינו של הנאשם, והוסיף הערכתו

שעונש מאסר בפועל יציב לנאשם גבול חיצוני ברור להתנהגותו, ובכך יפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. כן הומלץ לבחון התאמתו לטיפול במסגרת מאסרו.

תסקיר נפגע עבירה

5. המתלונן תיאר את אירוע התקיפה ואת הבהלה והפחד הקיצוניים שאחזו בו בעת שהותקף על ידי שני גברים רעולי פנים. הוא תיאר חווית חוסר אונים מוחלט ותחושת מלכוד, בהיותו מצוי באמצע הלילה ברחוב חשוך, שומם, מבודד וללא מוצא. בתקופה הראשונה שלאחר התקיפה, נשאר בביתו ואביו נשא בנטל פרנסת המשפחה. רק לאחרונה המתלונן שב לעבוד גם בשעות הלילה, נוכח קשייו של האב בהמשך עבודה אינטנסיבית. העבודה כיום בשעות הלילה, מציפה אצל המתלונן את זיכרון התקיפה וגורמת לו לחוסר שקט, דריכות וחרדה שהוא עלול להיפגע שוב. הידיעה שהנאשם מצוי מאחורי סורג ובריאח תורמת להקלה מסוימת, ואולם העובדה ששותפו לעבירה טרם נעצר, מגבירה את החרדה מפני פגיעה נוספת. המתלונן חווה דריכות מתמדת לאורך זמן. **חווית החרדה של המתלונן במצב של סכנת חיים מול האלימות שהופנתה כלפיו, עימתה אותו עם מצב קיצוני של חוסר ישע, אימה והיעדר שליטה על חייו. מאז תחושה זו מלווה אותו לכל מקום, כשמדובר בתחום נזק משמעותי ונרחב הגורם לחרדה, מתח, עוררות יתר, אי שקט וקשיי ריכוז.** הדריכות הרבה שבסיסה בתחושת החרדה, הפכה לרגש מרכזי בחייו והוא מוכלל על מצבי חייו השונים ומהווה אחד התסמינים לפוסט טראומה. מאז התקיפה, המתלונן נמנע מהגעה לשכונה שבה הותקף, נאלץ לוותר על לקוחות קבועים ולהתמודד עם תגובות של כעס ועלבון מצדם. מעבר לכך המתלונן נוקט אמצעי זהירות רבים בטרם מסכים לקבל נסיעה כשנראה כי מאז תקיפתו הוא חווה מצבים שגרתיים, כמסוכנים לו לחייו, **ותחושת המוגנות והביטחון בעולם התערערה. הוא נוקט בפעולות כגון התרחקות ממצבים, מקומות ואנשים, שבתפיסתו קשורים או עלולים להזכיר לו את הנאשם או את הפגיעה בו. לאמצעי הגנה אלה מחיר של פגיעה בכושר ההשתכרות ובמצבו הכלכלי של נפגע העבירה.** נפגע העבירה שלל נכונות להשתלב בטיפול כפי שהומלץ לו על ידי עורכת התסקיר, לשם התמודדות עם תסמינים פוסט טראומטיים, יתכן על רקע חששו שהדבר עלול להתפרש בסביבתו כחולשה.

להתרשמות עורכת התסקיר, תקיפתו של המתלונן על ידי הנאשם והמפגש עם חווית סכנת חיים, פגעו באמונותיו בעולם, באחרים ובעצמו. פגיעה שהפכה את המתלונן מאדם פעיל, המכיר בערך עצמו, לאדם פגיע, חרד ונעדר ביטחון עצמי ותחושת מוגנות. המתלונן סובל מתסמינים פוסט טראומטיים של הימנעות, ומצבו הרגשי והתפקודי מאופיין במצב תמידי של חרדה קיומית, מתח, דריכות, חוסר שקט, חשדנות והיעדר שליטה על חייו. לאור המתואר, הומלץ להשית על הנאשם פיצוי כספי למתלונן, כחלק מההכרה בפגיעה בו ובהשלכות הפגיעה על חייו.

ראיות לעונש

6. הגב' נועה אלגרושי, אמו של הנאשם - הנאשם תמיד היה ילד טוב, עד כיתה י"א למד בבית ספר והיה עוזר לה בבית, עבר תקופה קשה מאוד בבית, והמצב שלו לא היה טוב. הוא הושפע מחבריו. הוא מודה שעשה טעות ומתחרט עליה. הוא היה שותף ומעשן וזה השפיע על מעשיו. כל האחים שלו מוצלחים, וכיום מבקשת לתת לנאשם הזדמנות נוספת.

7. דיסק ובו סרטון של אירוע השוד (ת/1).

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הערכים החברתיים שנפגעו הם זכותו של אדם לשלמות גופנית ונפשית, הזכות לביטחון אישי, לרבות במקום העבודה והגנה על הקניין. קיימת חומרה יתרה אשר הוכרה בפסיקה לעניין עבירות השוד כלפי נהגי מונית, אשר הם טרף קל למעשי שוד, ולא אחת נופלים קורבן להתנהגות אלימה ובריונית, ובוודאי כאשר באים שניים ותוקפים אדם אחד, אשר חייב להגיע למקום אחרת יפוט ממוקם עבודתו. מדובר בפגיעה ברף הבינוני של הערכים המוגנים, שכן יש כאן תקיפה באגרופים של נהג מונית, ביצוע בצוותא. הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה כוללות תכנון מוקדם למעשי השוד ושימוש בנשק קר. הנאשם יצא יחד עם חבר לביצוע התוכנית העבריינית, בעוד שהחבר מאיים עם סכין והנאשם מכה. הנזק הכלכלי אינו גבוה וגם הנזק הפיזי אינו גבוה, אם כי קיים. תסקיר נפגע העבירה מלמד על תמונת נזק קשה במישורי חייו השונים של המתלונן, הוא מתאר את הבהלה והפחד שאחזו בו ואלו נראים גם בסרטון שהוגש. רואים את הפחד שלו בעת העבירה. לאחר הפגיעה, אביו שהוא אדם מבוגר מאוד, נאלץ לשאת ברוב נטל הפרנסה משום שהמתלונן חשש לנהוג בלילות במונית. החרדה הפכה לרגש מרכזי בחייו ופוגעת בכושר ההשתכרות שלו עד היום. המאשימה עתרה למתחם עונש הנע בין שנתיים וחצי ועד 5 שנות מאסר. תסקיר שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית. הנאשם מתקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירה, בעל דפוסי התנהגות שוליים ורמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה היא בינונית. שירות המבחן סבור שיש לשים לנאשם גבול חיצוני ברור ולהטיל עליו ענישה קונקרטית. בהתאם להסכמה בין הצדדים, עתרה המאשימה לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי כספי משמעותי למתלונן.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד משה אלון, מדובר בבחור צעיר שהיה בן 19 בעת ביצוע העבירה, ואין דינו כדין נאשם מבוגר, בפרט לנוכח אמירות שירות המבחן לגבי מידת בשלותו הרגשית של הנאשם. מדובר במי שהודה וחסך זמן שיפוטי יקר, חסך את העדת המתלונן. על אף האמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם לוקח אחריות למעשיו. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם עצור מאז חודש יולי 19', זמן ארוך ביותר לאדם שזהו מעצרו הראשון. הקשיים שחוה בתחילת המעצר היו רבים מאוד. היום עשה כברת דרך משמעותית, ויש במעצר כדי להרתיעו. משפחתו של הנאשם התפרקה, הוריו התגרשו והנאשם לקח את זה מאוד קשה, וחבר לחברה שולית באזור מגוריו. קשייו של הנאשם בנטילת אחריות מוסברים על ידי שירות המבחן בקווי אישיותו, והיעדר בגרות רגשית. גם עונש של 12 חודשי מאסר יהווה גבול חיצוני ברור, כהמלצת שירות המבחן. כיום הנאשם מבין ויודע היטב את משמעות מעשיו, ואין צורך במאסר ממושך. הפגיעה במתלונן מצומצמת יחסית. יש בתסקיר נפגע העבירה קביעה של שירות המבחן לקיומה של פוסט טראומה, אולם לא צורך כל מסמך רפואי על כך. המתלונן לא פנה לקבלת טיפול, ושירות המבחן אינו יכול לקבוע קביעות רפואיות. אין שום תיעוד למעט דברי המתלונן לגבי נזק פיזי או נפשי, למעט החבלות המתוארות בכתב האישום. מי שאחז בסכין היה האחר ולא הנאשם, אף שמדובר בביצוע בצוותא. מנעד הענישה רחב ביותר וההגנה עותרת למתחם עונש הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר. לאור נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם, גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי ונטילת אחריות יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם. משפחתו של הנאשם יודעת להירתם ולהציב לו גבול מרתיע. לעניין הפיצוי, לאור תקופת המעצר הממושכת, יש לפרוס אותו לתשלומים או לדחות את מועד הפקדתו.

10. הנאשם טען שהוא רוצה להשתקם ולהתחיל טיפול בכלא.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

11. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
12. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בעבירת השוד הם בטחון הציבור, הסדר הציבורי וקניינו של אדם. עבירת שוד טומנת בחובה פוטנציאל פגיעה רב בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור והגנה על הזכות לביטחון אישי - ובכלל זה הגנה על שלומם ועל תחושת הביטחון של אלה הנותנים שירות לציבור, כגון נהגי מוניות. בעבירת השוד יש אף כדי לזרוע פחד ולפגוע בתחושת הביטחון של הציבור בכללותו. זאת בנוסף לשמירה על זכות הקניין והגנה על פעילות עסקית תקינה (ע"פ 7537/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** [20.1.17]). עבירת השוד מאגדת בקרבה את הפן האלים עם הפן הרכושי, ויש בה איום מובנה על גופו, כבודו, קניינו ושלוות נפשו של הקורבן. עבירת השוד מתבצעת מתוך מטרה להשיג רווח קל בדרך עבריינית, תוך איום או פגיעה באנשים תמימים. תחושת האימה וחוסר האונים שבה שרוי קורבן עבירת השוד, והחשש לחייו, מותירים בו לא פעם צלקות נפשיות חמורות לאורך תקופה ארוכה ומערערים את ביטחונו האישי (ע"פ 8660/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** [17.5.11], ע"פ 9094/12 **ספאי נ' מדינת ישראל** [28.4.13], ע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** [9.3.17]).
13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני, שכן מדובר בביצוע עבירה בצוותא, תוך תקיפה אלימה של נהג מונית ושימוש בנשק קר.
- בית המשפט העליון נתן דעתו לא אחת לחומרת עבירת השוד כלפי נהגי מוניות ועל חובתם של בתי המשפט להגן על אנשי עמל, כנהגי מוניות, הנותנים שירות לציבור גם בשעות שאין שגרתיות, ונחשפים לעבריינות. בהקשר זה נקבע כי תופעת השוד של נהגי מוניות היא תופעה חמורה, אשר יש להיאבק בה באמצעות ענישה ממשית וממושכת (ע"פ 10828/04 **אלטורי נ' מדינת ישראל** [16.6.05]). עוד נקבע כי נהגי מוניות הפכו בשנים האחרונות ל"טרף קל" למעשי שוד, הואיל ואין ביכולתם לבחור את נוסעיהם. לא אחת נהגי מוניות נדרשים לנסוע למקומות מבודדים, ושם הם מותקפים, ונאלצים לנוס על נפשם. זו תופעה שחומרתה רבה, אשר בית המשפט העליון הדגיש כי יש להשית בגינה תקופות מאסר ממושכות (ע"פ 1885/07 **נאיי נ' מדינת ישראל** [01.07.08]).
- על חומרתה הרבה של עבירת השוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) בחוק, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי אשר המחוקק קבע לצדה, של 20 שנות מאסר.
- לאמור לעיל מתווספת החומרה הקיימת בעבירה של שיבוש הליכי משפט.
14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שלעבירה קדם תכנון. הנאשם והאחר הזמינו מונית לשכונת ג'ואריש ברמלה והכוונו את הנהג שהגיע למקום לקצה רחוב ללא מוצא, במטרה לשדוד אותו. הנאשם והאחר הסתירו את פניהם לשם מניעת זיהויים והאחר הצטייד בסכין. חלקו של הנאשם הוא מרכזי, הגם שלא אחז בסכין. הוא נכנס לתוך המונית והיכה את הנהג, בעוד האחר אחז את ידו של הנהג ואיים אליו באמצעות הסכין. הנאשם פתח את תאי האחסון במונית והוציא משם כסף, תחב את ידיו לכיסיו של הנהג ונטל מהם כסף נוסף. בנוסף הנאשם עיקם את ידו של הנהג לאחור כדי למנוע ממנו להימלט. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא משמעותי, שכן לא ניתן לצפות כיצד יתפתח אירוע אלים במהלך שוד או את תגובתו של נפגע העבירה, ובפרט כשהנאשם היכה את הנהג במכת אגרוף בראשו והאחר איים עליו באמצעות סכין גדולה.

הנזק שנגרם בפועל הוא במספר מישורים: במישור הממוני, הנאשם נטל מנפגע העבירה סכום כסף של 2,300 ₪ ומכשיר קשר. במישור הפיזי, בשל תקיפתו של הנאשם את נפגע העבירה נגרמו לו סימני אדם על אזנו ועל צווארו ובשל התנהגות האחר נגרם לו חתך בידו השמאלית. במישור הרגשי והתפקודי, כעולה מתסקיר נפגע העבירה, נגרם לו נזק רגשי משמעותי, הכולל חרדה בתחומי חיי השונים, פגיעה ביכולת שלו לסמוך על אחרים ועל עצמו, שהפכה אותו מאדם פעיל המכיר בערך עצמו לאדם פגיע, חרד ונעדר ביטחון עצמי ותחושת מוגנות. נפגע העבירה במצב נפשי ותפקודי המאופיין במצב תמידי של חרדה קיומית, מתח, דריכות, חוסר שקט, חשדנות ותחושת היעדר שליטה על חייו. מובן הדבר שתסקיר נפגע העבירה אינו מהווה אבחנה של פוסט טראומה, אלא מדובר בתסמינים כמפורט לעיל. בנוסף בשל אמצעי זהירות ניכרים בהם נוקט נפגע העבירה, נפגעו כושר השתכרותו ופרנסתו. הנאשם ביצע את העבירה בעבור בצע כסף, ולהערכת שירות המבחן בבסיס העבירה קיימים דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים, גבולות פנימיים חלשים, נטייה לפעול לשם סיפוק צרכים מידיים וקושי בוויסות עצמי.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 1885/07 **נאיף נ' מדינת ישראל** (1.7.08), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת שוד ושהייה בלתי חוקית בישראל. הנאשם ושניים אחרים עלו למונית וביקשו מהנהג להסיעם. בהגיעם למקום כיוונו את הנהג לסמטה, וכאשר נהג המונית חש בסכנה וביקש להסתלק מהמקום, אחזו בו הנאשם ושותפיו, חנקו אותו והיכהו באגרופים. הנהג נמלט מהמונית והנאשם ושותפיו הסתלקו עם המונית. הנאשם נדון לעונש של **5 שנות מאסר** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש תוך שהדגיש את חומרת עבירת שוד נהגי המוניות.

ב. בע"פ 2223/11 **טברי נ' מדינת ישראל** (25.4.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות שוד, איומים והשמדת ראיה. הנאשם ואחר עלו על מונית. עם עצירת המונית, הנאשם הצמיד סכין לצווארו של נהג מונית ודרש ממנו את כספו. הנאשם היכה את הנהג בראשו והאחר יצא מהמונית, פתח את דלת הנהג ובעט בו. הנהג מסר לנאשם את כספו והנאשם נטל גם את הטלפון של הנהג. במהלך חקירתו, גרם הנאשם לנזק לראיה שהוצגה בפניו. הנאשם מכור לסמים ובעל עבר פלילי מכביד. על הנאשם הוטל עונש של **50 חודשי מאסר** בפועל (56 חודשים כולל הפעלת תנאי).

ג. בע"פ 1698/16 **דמלאו נ' מדינת ישראל** (8.11.16), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות שוד בנסיבות מחמירות ובהיזק בזדון. הנאשם נסע במונית ותקף את נהג המונית מתוך כוונה לשדוד את רכושו. הנאשם חבט בראשו של הנהג באמצעות ידיו ואיים עליו, פתח את דלת המונית וניסה לעקור אותה ממקומה, עקר ממקומם את המונה והדיבורית שהיו במונית והשליכם בכוח לעבר המתלון ושדד את כספו. למתלון נגרם נזק פיזי של שפשוף ברגלו ונזק נפשי משמעותי. בית המשפט קמא קבע **מתחם עונש נע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל**. נאשם בעל עבר פלילי מכביד. הנאשם נדון לעונש של **48 חודשי מאסר בפועל** (סה"כ 51 חודשים כולל הפעלת תנאי).

ד. בע"פ 10828/04 **אלטורי נ' מדינת ישראל** (16.6.05) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירת שוד. הנאשם עלה על מונית וביקש הסעה ליעדו. בהגיעם למקום

כיוון הנאשם את נהג המונית לשביל. הנאשם הצמיד סכין לצווארו של הנהג ודרש את כספו. הנהג ירד מהרכב והנאשם השליך לעברו אבנים שפגעו בו, נכנס למונית ונמלט מהמקום. נאשם ללא עבר פלילי. על הנאשם הוטל עונש של **שלוש וחצי שנות מאסר בפועל**. בית המשפט העליון דחה את הערעור והדגיש את חומרת עבירת שוד נהגי המוניות וחובת בית המשפט להגן עליהם.

ה. בע"פ 5603/17 **מיכולסקי נ' מדינת ישראל** (11.6.18), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות שוד, שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון נהיגה. הנאשם ואחר עלו על מונית ובקשו מהנהג להסיעם. במהלך הנסיעה הורו לנהג לעצור, האחר אחז בצווארו של הנהג והנאשם איים עליו בסכין ודרש את כספו ורכושו. הנאשם והאחר נטלו את ארנקו של הנהג, את תכשיטיו וטלפון נייד. הנהג יצא מהמונית ובהמשך המונית נמצאה נטושה. הנאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש שני בין 30-60 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם עונש של **30 חודשי מאסר בפועל** (ראו גם ת"פ (מח' חי) 46820-07-16 **מדינת ישראל נ' מיכולסקי** [31.7.13]).

ו. בע"פ 350/13 **בשאראת נ' מדינת ישראל** (9.6.13) נדחה ערעורם של נאשמים שהורשעו בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות וכניסה לישראל שלא כדין. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בשוד נהג מונית, ובכך שהורו לנהג המונית לנסוע לשביל עפר צר, ואז לפת אחד הנאשמים את המתלונן בצווארו מאחור, וחנק אותו. הנאשם השני כיבה את מנוע הרכב, דרש את הכסף ואיים על הנהג, תוך שהוא לופת את ידו מאחור. הנאשמים נטלו מהמונית 900 ₪ ושני מכשירי טלפון. לנאשמים עבר פלילי. **נדונו ל-30 חודשי מאסר בפועל**.

ז. בע"פ 8424/10 **מדינת ישראל נ' פרץ** (15.2.11) החמיר בית המשפט העליון את עונשו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת שוד. הנאשם וחבריו שכרו את שירותיו של נהג מונית כדי להסיעם מדימונה לבאר שבע. בהגיעם לבאר שבע, נתבקש הנהג לעצור, ואז התנפל עליו אחד הנוסעים, חנק אותו והלם עם בקבוק בראשו. בהמשך דרש הנאשם מהנהג כסף ולבסוף גנב ממנו טלפון נייד, מכשיר מירס ואת מפתחות המונית. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון החמיר את עונש המאסר של הנאשם והעמידו על **24 חודשי מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' ת"א) 28643-02-17 **מדינת ישראל נ' טספאיה** (19.3.18), הורשע הנאשם בביצוע עבירת שוד והתחזות לעובד ציבור. הנאשמת 2 עלתה על מונית וביקשה מהנהג לעצור בחניון. הנאשם נכנס למונית והציג עצמו כשוטר סמוי ודרש ממנו לנסוע על פי הנחיותיו, להציג לו תעודת זהות, אף לקח ממנו את ארנקו וביצע חיפוש בכליו של הנהג. הנהג נתן לנאשמים סכום כסף. הנאשם היכה את הנהג והנאשמים נמלטו כשברשותם ארנקו של הנאשם, כספו, טלפון נייד ומפתחות המונית. לנאשם עבר פלילי מכביד. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 30-60 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם עונש של **45 חודשי מאסר בפועל**.

ט. בת"פ (מח' מר') 22481-01-18 **מדינת ישראל נ' אבו גאבר** (12.3.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם נסע במונית ובמהלך הנסיעה, הנאשם התנהג כלפי נהג המונית באופן מאיים, צעק עליו, איים עליו ודחף אותו. עם הגעתם ליעד, דרש הנאשם את כספו בחזרה, ומשהמתלונן סירב, תקף אותו הנאשם באגרופים בפניו ונטל מהמונית את הטלפון של המתלונן. המתלונן המבוהל יצא מהמונית והנאשם הרים מהרצפה מקל וניסה באמצעותו לדקור

את המתלונן. עם הגעת עובר אורח למקום, הנאשם נמלט. הנאשם חולה סכיזופרניה. לחובתו עבר פלילי ישן. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 24 ל-54 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **30 חודשי מאסר בפועל ויום** לצד ענישה נלווית.

י. בת"פ (מח' ב"ש) 42980-03-17 **מדינת ישראל נ' יוסף** (11.1.18), הורשע נאשם בעבירת שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם נכנס למונית, סיכם את מחיר הנסיעה עם המתלונן, ואמר למתלונן שחברו ישלם בעבור הנסיעה כשיגיעו. כשהגיעו הנאשם ביקש מהמתלונן שיעצור כדי שחברו יוכל להצטרף. החבר - קטין, התיישב במושב האחורי של המונית, והנאשם הוציא חפץ הנחזה להיות סכין, הנהג עצר את המונית ונמלט ממנה, והנאשם והאחר גנבו מהמונית סך של 900 ₪. לחובת הנאשם עבר פלילי. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **24 חודשי מאסר בפועל** (סה"כ 30 חודשים, כולל הפעלת תנאי).

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם** הוא החל מ-24 ועד ל-54 חודשי מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לגילו הצעיר של הנאשם שהיה בן 19 ו-3 חודשים בעת ביצוע העבירה, ולהיותו נעדר עבר פלילי. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו במאסר לראשונה בחייו ולנוכח גילו הצעיר. הנאשם גדל ברקע משפחתי מורכב ובהעדר גורמי תמיכה יציבים באופן שהקשה עליו לפתח כלים מקדמים לתפקוד והוא פיתח דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים. לנסיבותיו אלה השפעה על ביצוע העבירה. הנאשם הודה באשמה ובבית המשפט נטל אחריות למעשיו, אם כי בפני שירות המבחן התקשה בנטילת אחריות למעשיו ושלל התנהגות אלימה פיזית כלפי המתלונן. בנוסף התקשה להביע צער ולגלות אמפתיה כלפי המתלונן והיה ממוקד במחירים שאותם משלם בגין ביצוע העבירות.

כמו כן נתתי דעתי לתקופה המעצר הממושכת שבה שוהה הנאשם מיום 3.7.19.

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להערכת שירות המבחן לקיומו של סיכון ברמה בינונית להישנות ביצוע עבירת אלימות ואם תתרחש תוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית, בין היתר על רקע דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים, דפוסי אלימים, אי לקיחת אחריות למעשיו, היעדר אמפתיה לנפגע העבירה ונטייה לפעול לסיפוק צרכיו המידיים. בהקשר זה יש לתת משקל להערכת שירות המבחן שעונש מאסר בפועל יציב לנאשם גבול חיצוני ברור להתנהגותו, ובכך יפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד.

20. באיזון בין השיקולים השונים, ולאחר שנתתי דעתי אף להסדר הטיעון, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, לצד מאסר מותנה. כמו כן יש להטיל על הנאשם פיצוי משמעותי למתלונן בגין הנזקים שנגרמו לו על-ידי הנאשם, כפי שהם עולים מהאמור בכתב האישום ומתסקיר נפגע העבירה, כמפורט לעיל.

21. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **27 חודשי מאסר בפועל** אשר מניינם מיום מעצרו 3.7.19.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון, עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של שיבוש מהלכי משפט.
- ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.9.20, ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.
- זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' אייר תש"פ, 30 אפריל 2020, בנוכחות הצדדים.